

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus neuvoston direktiiviksi asuinpaikan muutoksen yhteydessä lopullisesti toiseen jäsenvaltioon siirrettyjen tai väliaikaisesti muussa kuin niiden rekisteröintijäsenvaltiossa käytettävien yksityisten moottoriajoneuvojen verokohdelusta”⁽¹⁾

(98/C 235/07)

Neuvosto päätti 6. maaliskuuta 1998 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 99 artiklan mukaisesti pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta ehdotuksesta.

Asian valmistelusta vastannut teollisuus-, kauppa-, käsiteollisuus- ja palvelujaosto antoi lausuntonsa 6. toukokuuta 1998. Esittelijä oli Michael Kubenz.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 27.–28. toukokuuta 1998 pitämässään 355. täysistunnossa (toukokuun 27. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 111 ääntä puolesta kahden pidättyessä äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. Ehdotetulla direktiivillä on tarkoitus korvata yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa sovellettavista verovapautuksista annettu direktiivi 83/182/ETY⁽²⁾ ja luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapautuksista annettu direktiivi 83/183/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/604/ETY⁽⁴⁾.

1.2. Ehdotetulla direktiivillä pyritään yhdistämään ja ajantasaistamaan tähänastiset direktiivit. Direktiivien soveltamisessa esiintyneitä ongelmia on tarkoitus poistaa ja samalla ottaa huomioon sisämarkkinoihin ja niihin liittyvään liikkuvuuteen kohdistuvat kansalaisten odotukset.

1.3. Ehdotuksen mukaan jäsenvaltiot eivät peri rekisteröintiveroa tai muita veroja ajoneuvoilta, jotka asuinpaikkaansa muuttavat henkilöt tuovat pysyvästi niiden alueelle. Asuinpaikkaa tilapäisesti muutettaessa ajoneuvoa saa ehdotuksen mukaan käyttää kuusi kuukautta 12 kuukauden aikana.

Lisäksi komissio ehdottaa mm. seuraavaa:

- Laajennetaan mahdollisuutta käyttää vuokraajoneuvoa muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa se on rekisteröity. Ehdotuksen mukaan sama, rekisteröintijäsenvaltion ulkopuolella ajoneuvoa käyttävä

henkilö voi ensimmäisen vuokrasopimuksen päätyttyä vuokrata ajoneuvon uudelleen ja ajoneuvo saa jäädä edelleen kyseisen jäsenvaltion alueelle.

- Ajoneuvon omistajan perheenjäsenet voivat käyttää ajoneuvoa muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa se on rekisteröity. Sama oikeus on henkilöillä, jotka eivät ole perheenjäseniä, jos ajoneuvon omistaja on mukana ajoneuvossa.
- Lisätään käyttöoikeuden joustavuutta niiden henkilöiden osalta, jotka työskentelevät muussa kuin asuinpaikkanaan olevassa jäsenvaltiossa. Nämä henkilöt saavat käyttää ajoneuvoaan yhdeksän kuukautta kahdentoista kuukauden jakson aikana siinä jäsenvaltiossa, jossa heidän työpaikkansa sijaitsee.
- Jäsenvaltiot eivät peri veroja, kun ajoneuvo vahingoittuu sen sallitun väliaikaisen käytön aikana, ja kun korjauskustannukset ovat ajoneuvon arvoa korkeammat.
- Niiden ajoneuvojen verotuksellinen erityiskohtelu poistuu, jotka tuodaan toiseen jäsenvaltioon avioliiton tai perinnön yhteydessä.
- Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset neuvottelevat keskenään, kun henkilön asuinpaikka on kiistanalainen.

2. Yleistä

2.1. Ehdotetuissa muutoksissa otetaan huomioon se, että Euroopan unionin kansalaiset reagoivat hyvin herkästi juuri henkilöautojen vapaan liikkuvuuden esteisiin jäsenvaltioiden välillä. Kyseiset esteet – olivatpa ne verotuksellisia tai muita – vaikeuttavat henkilöliikennettä, sillä usein auto on yleisin kulkuväline.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 7.4.1998, s. 75.

⁽²⁾ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 59 (TSK:n lausunto EYVL C 131, 12.6.1976, s. 50).

⁽³⁾ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 64 (TSK:n lausunto EYVL C 131, 12.6.1976, s. 49).

⁽⁴⁾ EYVL L 348, 29.11.1989, s. 28 (TSK:n lausunto EYVL C 180, 8.7.1987, s. 13).

2.2. Komitea suhtautuu myönteisesti komission ehdottamaan direktiiviin.

2.3. Komitea on kuitenkin tietoinen siitä, että direktiivi voi aiheuttaa rekisteröintiveroa periville jäsenvaltioille tulojen menetyksiä. Tulojen menetykset eivät tapausten alhaisen lukumäärän vuoksi kuitenkaan ole liian suuria. Asianomaiset jäsenvaltiot voisivat kompensoida tulojen menetykset esimerkiksi nykyistä korkeimmilla mineraaliljyveroilla (ks. myös liitteenä oleva taulukko).

2.4. Komitea toivoo, että uuden direktiivin myötä Euroopan kansalaisten oikeudet ilmaistaan entistä selvemmin ja että samalla estetään veroetujen väärinkäyttö.

3. Erityistä

3.1. 2 artiklan määritelmät

3.1.1. 2 artiklan f kohdassa määritellään käsite ”perhe”. Komitea muistuttaa, että tietyissä jäsenvaltioissa perhe määritellään muita laajemmin, ja käsitteeseen sisältyy muitakin yhteiselämän muotoja ⁽¹⁾.

3.2. 4 artikla ”Edellytykset, joiden täytyessä veroa ei makseta asuinpaikan muutoksen yhteydessä”

3.2.1. 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa käytetään ilmausta ”on käyttänyt”. Ilmaus on epäselvä, sillä käyttöönoton ajankohtaa ei käytännöllisesti katsoen koskaan voida todistaa. Muuttavan henkilön nimellä tehdyn rekisteröinnin päivämäärä olisi yksiselitteisempi.

3.2.2. Erityisen ongelman muodostavat ajoneuvot, jotka ovat tähän asti olleet rekisteröityinä sellaisen perheenjäsenen nimellä, joka ei muuta toiseen jäsenvaltioon.

3.2.3. 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vaaditaan, että ajoneuvo tuodaan jäsenvaltioon, johon henkilö muuttaa asuinpaikkansa, viimeistään 12 kuukautta muuton jälkeen.

3.2.4. Komitean mielestä tämä kohta on merkityksellinen. Tässä kohdin olisi pikemminkin säädettävä ajoneuvon jälleenmyynnin rajoittamisesta tietyn ajanjakson aikana sekä perhekohtaisesta ajoneuvojen enimmäismäärästä.

3.3. 5 artikla ”Yleiset edellytykset, joiden täytyessä veroa ei makseta käytettäessä kulkuneuvoa väliaikaisesti muussa kuin rekisteröintijäsenvaltiossa”

3.3.1. Komitean mielestä 5 artiklan 2 kohta kuuluu

sisällöllisesti artiklaan 7. Tällöin ajallista rajoitusta ei tarvita, sillä sitä ei vaadita artiklassa 7.

3.3.2. Muutenkin on kysyttävä, miten yhdeksän kuukauden (tai mielivaltaisen) ajanjakso todistetaan tai tarkistetaan, sillä jäsenvaltioiden rajoja ylittäessä ei ole tarkastuksia eikä siitä anneta todistuksia.

3.4. 6 artikla ”Yksityiskäytön erityistapaukset, joille ei saa määrätä veroa”

3.4.1. Komitea ehdottaa, että 6 artiklan a kohdassa mainittuja vuokrausryityksiä koskevia määräaikoja pidennetään.

3.4.2. Komitea ehdottaa, että 6 artiklan d kohta muotoillaan seuraavasti:

”yksityisajoneuvoa käyttävään henkilöön, joka asuu jäsenvaltioissa, jossa ajoneuvoa käytetään väliaikaisesti, edellyttäen, että henkilö, joka on tuonut kulkuneuvon jäsenvaltioon, jossa sitä käytetään väliaikaisesti, on myös mukana”.

3.4.3. Komitea kehottaa määrittelemään sitovan menettelytavan, jonka avulla 6 artiklan f kohdassa kuvattu tilanne voidaan esittää ja jonka jäsenvaltiot tunnustavat vastavuoroisesti ⁽²⁾.

3.5. 7 artikla ”Ammattikäyttö, jolle ei saa määrätä veroa”

3.5.1. Komitea kehottaa, samoin kuin 6 artiklan f kohdan suhteen, määrittelemään sitovan menettelytavan.

3.6. 8 artikla ”Korjauskelvottomiksi vaurioituneita ajoneuvoja koskevat säännökset”

3.6.1. Komitea muistuttaa, että etenkin vanhojen käytettyjen ajoneuvojen markkinahintaa on vaikea määritellä.

3.7. 9 artikla ”Jatkuva käyttö muussa kuin pysyvän asuinpaikan jäsenvaltiossa”

3.7.1. Komitea kehottaa väljentämään 9 artiklan 3 kohdassa mainittua käyttökieltoa.

⁽¹⁾ Myös adoptio- ja sijaiskotilapset voivat olla erityisongelmana.

⁽²⁾ Tietyt jäsenvaltiot vaativat yksityiskohtaisten lomakkeiden täyttämistä myös ajoneuvoa lyhytaikaisesti vaihdettaessa.

3.8. 12 artikla ”Ristiriitojen ratkaisu”

3.8.1. 12 artiklan 3 kohdassa komissiolle annetaan päätösoikeus jäsenvaltioiden riitatapauksissa. Komitean mielestä tämä tehtävä kuuluu pikemminkin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle.

4. Päätelmät ja tiivistelmä

4.1. Sisämarkkinoiden toteuttaminen edellyttää henkilöiden ja tavaroiden, tässä tapauksessa henkilöauto-

jen, vapaata liikkuvuutta. Tietyt jäsenvaltiot perivät samaan aikaan rekisteröintiveroa henkilöautoista valtiontaloudellisin ja poliittisin perustein.

4.2. Komitea on sitä mieltä, että kyseisellä direktiivillä sekä komitean esittämällä huomautuksella vahvistetaan kansalaisten oikeuksia etenkin silloin, kun he muuttavat asuinpaikkansa toisen jäsenvaltion alueelle. Samalla taataan jäsenvaltioiden oikeus kantaa veroja.

Bryssel 27. toukokuuta 1998.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Tom JENKINS

LIITE

talous- ja sosiaalikomitean lausuntoon

Tulot ajoneuvoveroista vuonna 1994

A. Prosentteina BKT:sta

	Rekisteröintivero	Käyttövero	Polttoainevero	Diesilvero	Vakuutusvero	Tietullit	Yhteensä
Itävalta	0,07	0,20	1,03	0,43	0,34	0,45	2,52
Belgia	0,14	0,42	0,88	0,65	0,12	0,00	2,21
Tanska	1,43	0,46	0,66	0,31	0,10	0,02	2,99
Suomi	0,40	0,29	1,24	0,47	0,13	0,00	2,54
Ranska	0,10	0,22	1,04	0,73	0,33	0,00	2,42
Saksa	0,00	0,43	1,18	0,55	0,17	0,00	2,33
Kreikka	0,52	0,14	1,74	0,77	0,00	0,00	3,17
Irlanti	0,78	0,67	1,09	0,68	0,00	0,00	3,22
Italia	0,05	0,08	1,34	0,69	0,00	0,33	2,48
Luxemburg	0,00	0,07	2,12	1,50	0,00	0,00	3,70
Alankomaat	0,60	0,82	0,95	0,58	0,00	0,00	2,95
Portugali	0,87	0,11	1,53	1,14	0,00	0,24	3,88
Espanja	0,22	0,22	1,02	0,73	0,01	0,20	2,18
Ruotsi	0,11	0,27	1,44	0,31	0,00	0,00	2,13
Yhdistynyt kuningaskunta	0,00	0,57	1,43	0,64	0,01	0,00	2,65

Lähde: EUROSTAT 1997 ja PO XXI.

B. Prosentteina kokonaisverotuksesta (mukaan lukien sosiaaliturvamaksut), yleishallinto

	Rekisterö-intivero	Käyttövero	Polttoaine-vero	Dieselve-ro	Vakuutus-vero	Tietullit	Yhteensä
Belgia	0,30	0,91	1,88	1,39	0,26	0,00	4,72
Tanska	2,77	0,89	1,27	0,61	0,19	0,05	5,77
Saksa	0,00	1,00	2,77	1,29	0,40	0,00	5,46
Suomi	0,85	0,60	2,60	0,99	0,28	0,00	5,32
Ranska	0,22	0,50	2,36	1,67	0,74	0,00	5,49
Kreikka	1,63	0,45	5,48	2,42	0,00	0,00	9,98
Irlanti	2,12	1,83	2,97	1,85	0,00	0,00	8,77
Italia	0,12	0,20	3,29	1,69	0,00	0,81	6,10
Luxemburg	0,00	0,16	4,79	3,40	0,00	0,00	8,35
Alankomaat	1,28	1,76	2,04	1,25	0,00	0,00	6,33
Itävalta	0,15	0,46	2,34	0,98	0,76	1,03	5,73
Portugali	2,45	0,32	4,31	3,22	0,00	0,67	10,96
Espanja	0,59	0,61	2,79	2,02	0,02	0,54	5,98
Ruotsi	0,22	0,53	2,89	0,62	0,00	0,00	4,27
Yhdistynyt kuningaskunta	0,00	1,69	4,26	1,90	0,02	0,00	7,88

Lähde: EUROSTAT 1997 ja PO XXI.

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Kahdeksas vuosikertomus rakennerahastoista 1996”

(98/C 235/08)

Komissio päätti 25. marraskuuta 1997 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 198 artiklan nojalla pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Kahdeksas vuosikertomus rakennerahastoista 1996”.

Asian valmistelusta vastannut aluekehityksen, yhdyskuntasuunnittelun ja maankäytön jaosto antoi lausuntonsa 21. huhtikuuta 1998. Esittelijä oli John Little.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 27.–28. toukokuuta 1998 pitämässään 355. täysistunnossa (toukokuun 27. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 116 ääntä puolesta yhden pidättyessä äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. Komission kertomus rakennerahastoista 1996 on kahdeksas vuosikertomus sen jälkeen, kun rakennerahastojen säännöstöjä tarkistettiin (vuoden 1988 rahastouudistus).

1.2. Vuosikertomus on julkaistu neuvoston asetusten (ETY) N:o 2052/88 ja 4253/88 mukaisesti sellaisina kuin ne ovat muutettuina vuonna 1993. Asetusten vaatimusten mukaisesti kertomuksessa esitetään yksityiskohtaista tietoa rahastojen toiminnasta ja siitä, miten ne ovat edistyneet tavoitteidensa saavuttamisessa kertomuksen kattamana vuonna.

1.3. Komissio antoi marraskuussa 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 130 b artiklan mukaisen ensimmäisen kolmivuotiskertomuksensa taloudellisesta ja sosiaalisesta koheesiosta⁽¹⁾, ja nyt tarkasteltavana oleva vuosikertomus sisältää tiivistelmän tästä läheisesti aiheeseen liittyvästä kertomuksesta. Koheesiokertomuksessa arvioidaan rahastojen panosta taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi. Talous- ja sosiaalikomitea antoi koheesiokertomuksesta lausunnon 23. huhtikuuta 1997⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(96) 542 lopull.

⁽²⁾ EYVL C 206, 7.7.1997, s. 78–87.